

Θαύματα του Αρχαγγέλου Μιχαήλ

- Γέροντες / Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα

Με χειρούργησε ο Αρχάγγελος Μιχαήλ Μια

συγκλονιστική μαρτυρία ενός ιερέως – γιατρού, μέλους της Ακαδημίας Επιστημών της Νέας Υόρκης.

Το παρακάτω περιστατικό στο οποίο θα αναφερθούμε, συνέβει στον π. Δανιήλ Σάπικα, κάτοικο Αθηνών, Αρχιμανδρίτη και γιατρό. Το 1976 αποφοίτησε από την Θεολογική Σχολή Αθηνών, και το 1978 χειροτονήθηκε κληρικός. Το 1992 αποφοίτησε από την Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών, και το 1992 εκλέγεται ενεργό μέλος της Ακαδημίας Επιστημών Νέας Υόρκης. Μάλιστα είναι και ο πρώτος Ορθόδοξος κληρικός μέλος της Ακαδημίας Επιστημών.

Στις 19.2.01 σε πανηγυρική εκδήλωση ενώπιον του Αρχιεπισκόπου Αθηνών, εκπροσώπου του Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας και μελών της Κυβέρνησης, του απονεμήθηκε πλατινένιος κόπτινος για τις υπηρεσίες του στον Οικουμενικό Ελληνισμό.

Διηγείται ο ίδιος “Στις 22 Απριλίου 1994 εισήχθηκα στο Ευγενίδειο Θεραπευτήριο με 4,5 κιλά εμπύημα δεξιού ημιθωρακίου, με συμπτώματα απολύτου άπνοιας, αδυναμία βάδισης, 41,5 πυρετό, ενώ υπέστην και διαβητικό σοκ αγνώστου αιτιολογίας...

Μέσα από ένα σύννεφο έβλεπα και άκουγα τα συμβαίνοντα μέσα στο χειρουργείο, και το βάσανο το μεγάλο ήταν, ότι, σαν γιατρός γνώριζα πολύ καλά την κρίσιμη κατάστασή μου...

Γνώριζα, ότι το ποσοστό κατάληξης (θανάτου μου) ήταν γύρω στο 95%. Και δεν είχα άδικο. Μάλιστα ήμουν και επεικής στην κρίση μου, γιατί η ιατρική ομάδα που αποτελείτο από τον Ιωάννη Μπελένη διευθυντή του Ευαγγελισμού, τον καθηγητή Χρυσόστομο Μελισσινό διευθυντή πνευμονολογικής κλινικής στο Νοσοκομείο

Υγεία, και με την Ειρήνη Μπατάλη αναισθησιολόγο να φοβάται να μου δώσει νάρκωση για τον κίνδυνο ανακοπής της καρδιάς λόγω βάρους μου, συζητούσαν δυνατά γιατί δεν πίστευαν ότι άκουγα τα λεγόμενά τους...

Τους άκουγα να μου δίνουν ζωή μόνο 2% !...

“Θα κάνουμε ο, τι μπορούμε, έλεγαν, γιατί οι πιθανότητες ζωής είναι ελάχιστες, με ποσοστό κατάληξης 98% ! Έτσι κι αλλιώς καταδικασμένοι είναι...”

Εκείνη την ώρα ένωσα μόνος, κατάμονος...Έκανα με κόπο τον σταυρό μου και προσευχήθηκα στον προστάτη μου, τον Ταξιάρχη...

” Ταξιάρχη μου, Αρχάγγελε Μιχαήλ, μη με αφήνεις, μη με εγκαταλείπεις. Εσένα μόνο έχω τώρα, σ εσένα εμπιστεύομαι την ζωή μου...” !

Ένας μεταλλικός θόρυβος διέκοψε την νοερά προσευχή μου. Φοβήθηκα ότι με την κίνηση των χεριών μου έριξα κάποιο εργαλείο, και προσπάθησα να γυρίσω το κεφάλι μου προς την κατεύθυνση του θορύβου.

Και τότε...ω Θεέ μου !

Ο Αρχάγγελος Μιχαήλ, ο Ταξιάρχης, με την πανοπλία του και το σπαθί στο δεξί χέρι του, στεκόταν πλάϊ μου, χαμογελαστός και ολοζώντανος !

” Δανιήλ, είμαι εδώ, μου είπε. Δεν σε εγκατέλειψα. Σε προστατεύω. Εγώ θα σε χειρουργήσω, και θα γίνεις καλά. Μη φοβάσαι ! “

Ήταν τα λόγια του Αρχαγγέλου, και καθώς μου μιλούσε ακούμπησε το ξίφος στο στήθος μου !...

Σε λίγο ήλθε ο καθηγητής Μπελένης. ” Ας προσευχηθούμε μαζί πάτερ Δανιήλ, μου είπε, και με την βοήθεια του Θεού όλα θα πάνε καλά “. Και πράγματι πήγανε !

Η εγχείρηση πέτυχε. Το χέρι του γιατρού που το οδηγούσε ο Αρχάγγελος, είμαι βέβαιος γιαυτό, μου ξανάδωσε πάλι την ζωή που είχε αρχίσει να φεύγει από μέσα μου. Και σήμερα, όχι για πρώτη φορά, ήλθα και πάλι εδώ, στο πανελλήνιο προσκύνημα των Παμμεγίστων Ταξιαρχών στο Μανταμάδο της Λέσβου, για να ευχαριστήσω τον Αρχάγγελο του Θεού Μιχαήλ, για την σωτηρία μου...”

(απόσπασμα από το τριμηνιαίο δελτίο επικοινωνίας ” Ο Ταξιάρχης ” , του Ιερού προσκυνήματος Ταξιαρχών Μανταμάδου της Λέσβου)

Ο ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛ...

Διηγείται σχετικά ο π. Δημήτριος Γκαγκαστάθης,

” Στις 20 Οκτωβρίου 1945, Κυριακή πρωί, μόλις κτύπησα την καμπάνα της Εκκλησίας, περικύκλωσε το χωριό αντάρτικος στρατός με εντολή εκκαθαρίσεων...

Άρχισαν να ρίχνουν πυρά προς εκφοβισμό. Εγώ μόλις είχα μπει στην Εκκλησία, έκανα τον σταυρό μου, παρακάλεσα τον Άγιο Νικόλαο να μας φυλάξει και σηκώθηκα να φύγω. Μου ρίχνανε με το πυροβόλο ταμπουρωμένοι σ ένα φυλάκιο, όμως καμιά σφαίρα δεν με εκτύπησε. Τον Απόστολο Κατσιμπίρη που ήταν δίπλα μου τον έριξαν κάτω. Έμεινα μόνος και ακολουθώντας ένα ρέμα με έχασαν...

Όμως, κοντά στα σύνορα των χωριών Ριζώματος - Βασιλικής με έφτασαν πάλι.

Ήσαν 10 άτομα και με τον αρχηγό 11 , τρέχοντας πάνω σε άλογα για να με πιάσουν. Έβριζαν καθώς με κυνηγούσαν, και έρριχναν με τα Στεν, χωρίς να μπορούν να με σκοτώσουν. Οι σφαίρες τρύπαγαν τα ράσα μου, τις καταλάβαινα, αλλά κυλούσαν στο χώμα χωρίς να με τραυματίζουν...

Με πλησίασαν στα 50 μέτρα γύρω - γύρω, με περικύκλωσαν φωνάζοντας,

” κερατά τράγο, που θα μας πας ; “ βρίζοντάς με χυδαία...

Και τότε εγώ, ευρισκόμενος εν μέσω κινδύνου ζωής και θανάτου, σταμάτησα, σήκωσα τα χέρια μου προς τον ουρανό, και από το βάθος της ψυχής μου φώναξα,

” Μιχαήλ Αρχιστράτηγε των Αγγέλων, σώσε με, κινδυνεύω !...”

Και ω, του θαύματος !

Σαν αστραπή παρουσιάσθηκε ο Αρχάγγελος Μιχαήλ στον αρχηγό. Είδε έναν νέο με σπαθί, όπως ομολογούσε κι ό ίδιος αργότερα, που κόβοντας με μια σπαθιά τα σχοινιά από την σέλα του, τον έρριξε κάτω σπάζοντας την σπονδυλική στήλη του. Οι υπόλοιποι δέκα, έμειναν ακίνητοι, κεραυνόπληκτοι !...

Οι ενορίτες του χωριού Βασιλική φύγανε από την Εκκλησία και βγαίνοντας έξω κοιτάζανε τι θα γίνει.

Ακούω μια φωνή. Ήταν του αρχηγού τους,

” Να μας συγχωρέσεις παπά μου, είπε, και να πας στο καλό. Έχεις όριο ζωής και υψηλούς προστάτες...”

Ευχαριστώ, τους απάντησα. Τους συγχώρεσα, και τους ευχήθηκα ο Θεός να τους φωτίσει, να μετανοήσουν και να γίνουν καλοί άνθρωποι. Να λέτε την αλήθεια, τους είπα, και να έχετε τον Θεό βοήθεια. Πήραν τον τραυματισμένο σύντροφό τους και έφυγαν μαζεμένοι...

Μου έκαναν μεγάλη υποδοχή οι χωριανοί σαν έφτασα στην Εκκλησία.

Τους λέγω, πρώτα να προσκυνήσουμε και να ευχαριστήσουμε τον Θεό, που με έσωσε από τον μεγάλο αυτό κίνδυνο. Είμαστε ευτυχείς, που η θρησκεία μας είναι ζωντανή...”

ΕΙΔΕ ΕΝΑΝ ΝΕΟ ΣΑΝ ΑΣΤΡΑΠΗ, ΜΕ ΕΝΑ ΣΠΑΘΙ ΣΤΟ ΧΕΡΙ ΤΟΥ...

Η Ευαγγελία Γ. , ετών 28 , κάτοικος Βάνιας, στις 6 Αυγούστου το απόγευμα, έπαθε τα εξής,

Η Ευαγγελία από τα μικρά της χρόνια είχε μία άστατη ζωή.

“Έκανε την ζωή της” μη έχοντας καμία σχέση με τον Θεό και την Εκκλησία, και τελευταία συζούσε παράνομα με έναν παντρεμένο, τον Ν.Κ. 54 ετών, που είχε αφήσει την γυναίκα του...

Ο Θεός όμως περίμενε την μετάνοιά της...

Στις 6 Αυγούστου του 1958 , ημέρα Τετάρτη, στις 7 το απόγευμα πήγε φαγητό στον φίλο της που έβοσκε τα πρόβατα. Το έδωσε, και φεύγοντας από εκεί για το σπίτι της, της παρουσιάστηκαν στον δρόμο κάποια άγνωστα, περίεργα πλάσματα...

Την φοβέριζαν, γιατί είχε έλθει πια η οργή του Θεού επάνω της και έπρεπε να ξεκαθαρίσει την θέση της. Άλλοι την έδερναν, άλλοι την τραβούσαν να την πνίξουν στο νερό, άλλοι την έσπρωχναν δεξιά και αριστερά...

Τελικά την πήγαν σ ένα μαντρί, και εκεί όλη την νύκτα πέρασε αφάνταστη τιμωρία...

Την επόμενη μέρα, στις 1 το μεσημέρι, την βρήκαν σε μια καλύβα βασανιζόμενη από ακάθαρτα πνεύματα.

Είχε δαιμονισθεί !

Την πήραν και την έφεραν στο σπίτι της, και εκεί, δεν έπαψε να φωνάζει δυνατά και να συνομιλεί με πονηρά πνεύματα δεχόμενη φοβερό ξύλο από αυτά...

Όλα τα παραπάνω τα διαβεβαιώνω σαν ιερέας του χωριού και σαν αυτόπτης μάρτυρας, μια και με κάλεσαν να της διαβάσω εξορκιστικές ευχές για να ησυχάσει...

Στις 6 το απόγευμα φέραμε στην δαιμονισμένη, την εικόνα των Παμμεγίστων Ταξιαρχών, και όπως ομολόγησε μετά η ίδια, συνέβησαν περίεργα και θαυμαστά πράγματα...

Με την είσοδο της εικόνας των Αρχαγγέλων στο σπίτι της είδε έναν αστραπόμορφο νέο με σπαθί που της είπε,

- " Μη φοβάσαι, εγώ θα σε απαλλάξω από όλα αυτά, αλλά θα σταματήσεις τις αμαρτίες που μέχρι σήμερα έκανες και θα μετανοήσεις. Εγώ θα είμαι μαζί σου ! Να το πεις αυτό παντού, ότι η Εκκλησία έχει ζωντανή θρησκεία, για να πιστέψει ο κόσμος και να μετανοήσει..."

Και αμέσως, με τα τελευταία λόγια του Αρχαγγέλου, τα πνεύματα του σκότους διαλύθηκαν, έπαψαν τα φαινόμενα και επανήλθε τον εαυτό της. Σηκώθηκε, προσκύνησε την εικόνα ευχαριστώντας τους Αγίους για την προστασία τους και υποσχέθηκε αλλαγή ζωής από την ίδια ώρα !...

Σήμερα είναι καλά, διηγούμενη όσα είδε και έπαθε, και ενθουμούμενη πάντα τον Αρχάγγελο Μιχαήλ όμοιο με αστραπή με το σπαθί στο χέρι, που την έσωσε από την τιμωρία των ακαθάρτων πνευμάτων...

Τα παραπάνω τα γράφω σαν αυτόπτης μάρτυς των εν λόγω συμβάντων...

Ο ιερέας του χωριού

π. Δημήτριος Γκαγκαστάθης, Βάνια Τρικάλων, 1958 - Αυγούστου 10

Πηγές: nefthalim.blogspot.gr- fdathanasiou.wordpress.com